

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 1 april 2022 vanaf 9u30

Brussels Hoofdstedelijk Parlement - Lombardstraat 69 - zaal 201

1. Interpellatie (R.v.O., art. 61)

Interpellatie van de heer Jan Busselen tot mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de kinderopvang

2. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de opvang en begeleiding van Oekraïense vluchtelingen in Brussel
- Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de tweetalige lerarenopleiding kleuter- en secundair onderwijs
- Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over financieringsproblemen in de kunstensector
- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de organisatie van sportkampen en jeugdactiviteiten tijdens de paasvakantie

3. Vraag (R.v.O., art. 58)

- Vraag van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de oprichting van een eengemaakt loket voor Brusselse cultuurspelers en kunstenaars

4. Actualiteitsvragen (R.v.O., art. 60)

- Actualiteitsvraag van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, en aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over zwemlessen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs

- Actualiteitsvraag van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, over de ingekorte schoolvakanties in het Brussels Nederlandstalig onderwijs

- Actualiteitsvraag van mevrouw Cieltje Van Achter aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de uitbreiding van de bevoegdheden van de Waalse Kinderrechtencommissaris tot het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Datum van indiening: 23 maart 2022

Interpellatie van de heer Jan Busselen tot mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Kinderopvang

Geachte,

De recente gebeurtenissen in de kinderopvang laten niemand onberoerd. In de eerste plaats alle werknemers in de kinderopvang en alle onthaalouders.

Bij gebrek aan een politiek plan dat de fundamentele noden in de kinderopvang benoemt en aanpakt, werd er een brede samenwerking van koepelorganisaties op poten gezet, bestaande uit het Vlaams Welzijnsverbond en SOM, vakbonden (ACV Puls, BBTK, ACLVB, ACV Openbare Diensten, ACOD LRB en VSOA LRB), experten en gebruikersorganisaties (Gezinsbond). Dit consortium heeft een nota opgesteld met daarin 7 concrete actiepunten die vertrekken vanuit een duidelijke visie op de kinderopvang. Zeven punten* die vooral gericht zijn naar de bevoegde minister in de Vlaamse Regering, uw collega minister Wouter Beke, zoals het verlagen van de begeleidersratio ($\frac{1}{5}$), betere loon- en arbeidsvoorwaarden met correcte statuten die de nodige sociale bescherming bieden.

Maar wat we ook terugvinden in deze eisen is aandacht voor betere basisopleiding. Zo zou in Brussel het aanbod van Nederlands op de werkvloer gevoelig kunnen verhoogd worden zodat er meer trajecten kunnen aangeboden worden in de Brusselse kinderopvangcentra. Een maatregel die bijdraagt tot een betere omkadering. Een maatregel die een groeitraject mogelijk maakt voor jonge Brusselaars die een beperkte kennis hebben van het Nederlands.

Vanuit 3 Brusselse kinderdagverblijven (Elmer vzw, St. Goedele Brussel en De Ketjes vzw) kwam er een initiatief voor een actie, 'De eerste 1.000 dagen'. Ze eisen een Marshallplan voor kwalitatieve kinderopvang. Zij ijveren voor:

- erkenning van het pedagogisch belang van de eerste 1.000 dagen;
- structurele veranderingen in de kinderopvang, vertrekkend vanuit de noden van het kind en de ouders;
- waardering van de functie van kindbegeleider;
- betere omkadering en mogelijkheden tot professionalisering voor de medewerkers in de kinderopvang.

Zowel het consortium als de 3 Brusselse kinderdagverblijven zullen op 1 april 2022 actievoeren aan het Gaucheretplein.

Mijn vragen zijn de volgende:

- Staat u in contact met het consortium? Met de trekkers van de actie die doorgaat op 1 april 2022?

- Welke maatregelen neemt u om het beroep als kindbegeleider te heropwaarderen?

- Voorziet u middelen om zijinstromers aan te trekken? Voorziet u opleidingstrajecten en aanbod voor deze zijinstromers?

- Voorziet u extra middelen voor het Huis van het Nederlands, dat nu te weinig middelen heeft om sterker te kunnen inzetten op "Nederlands op de werkvloer" ?

Dank u voor uw antwoorden,

Jan Busselen

*

1. verlaging van de begeleidersratio (bv. 1 kindbegeleider op 5 kinderen) en de mogelijkheid tot differentiatie (op basis van leeftijd, ondersteuningsnoden...);
2. voldoende kwalitatief personeel met aandacht voor betere basisopleiding, doorgroeimogelijkheden en ruimte tot levenslang leren;
3. betere loon- en arbeidsvoorwaarden, onder andere door correcte statuten die de nodige sociale bescherming bieden (komaf maken met schijnzelfstandigheid, werknemersstatuut onthaalouders uitrollen...);
4. uitbouw van omkadering met diverse functies en opleidingsniveaus;
5. voldoende, toegankelijk, betaalbaar en kwalitatief hoogstaand aanbod;
6. financiële leefbaarheid van de organisatoren en realiseer de beloofde groeipaden;
7. zet in op monitoring met specifieke aandacht voor pedagogische kwaliteit, evalueer MeMoQ en open het debat rond inspectie.

Datum van indiening: 24 maart 2022

Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: De opvang en begeleiding van Oekraïense vluchtelingen in Brussel

De toestroom van Oekraïense vluchtelingen in ons land blijft onverminderd doorgaan. Het zijn veelal vrouwen met kinderen, jongeren, ouderen en mensen met medische problemen. Zeer kwetsbare burgers, die zo snel mogelijk zichzelf en hun familie in veiligheid proberen te brengen. Meer en meer mensen komen toe, die geen familie of kennissen in België hebben. Er is een grote golf van solidariteit tot stand gekomen bij burgers en organisaties. Zo zijn er onder andere inzamelacties gestart in verschillende gemeenschapscentra en bij Nasci.

Sammy Mahdi sprak over 200.000 Oekraïense vluchtelingen, die België de komende tijd zou opvangen. Op datum van 23 maart 2022 zijn reeds 20.000 mensen uit Oekraïne in ons land ingeschreven.

Op vrijdag 18 maart stelde ik een actualiteitsvraag naar aanleiding van de situatie aan Paleis 8 op de Heizel. Ik kom hier graag op terug, omdat de situatie op het terrein zeer schrijnend blijft en alle professionele hulp welkom is.

De VGC heeft een sterk uitgebouwd netwerk van welzijnsinstellingen, waaronder CAW Brussel, Huis van het Kind, Lokale Dienstencentra enz... Hun professionaliteit en expertise kunnen een reële meerwaarde betekenen voor de net aangekomen vluchtelingen in het Zuid-Station, aan Paleis 8 op de Heizel of nadat de vluchtelingen in een gemeente geregistreerd werden.

We kunnen 3 belangrijke fasen onderscheiden in de hulpverlening ten aanzien van de Oekraïense vluchtelingen:

1. Vanaf het moment dat ze toekomen op Belgische bodem, meestal is dat in het Zuid-Station – tot aan het moment dat ze ingeschreven zijn aan Paleis 8. Dit moment kan al snel oplopen tot 5 of 6 dagen wachttijd. Hier is bed, bad en brood nodig, een luisterend oor en zeer goede informatie.
2. Vanaf het moment dat ze aan Paleis 8 een attest van tijdelijke bescherming gekregen hebben tot het moment van inschrijving in een gemeente en OCMW. Hier is administratieve en praktische informatie belangrijk.
3. Het ogenblik dat ze administratief in orde zijn, een vaste verblijfplaats en een vervangingsinkomen hebben. Ze kunnen denken aan het zoeken van een school, zoektocht naar werk, vrije tijdsbesteding voor zichzelf en de kinderen, taallessen starten en psychologische hulp indien nodig.

In die 3 periodes is hulp en begeleiding belangrijk en in elke fase is de nood van een andere orde.

Mijn vragen:

- Op welke manier wordt VGC betrokken bij het Brussels crisisplan voor de vluchtelingen?
- Op welke manier wordt VGC betrokken bij het Federaal Overleg mbt deze crisis?
- Er is sprake van een consortium van professionele organisaties, waaronder het Rode Kruis, Bruss'Help en Platforme des Citoyens om de éérste hulp te bieden. Worden hier organisaties betrokken vanuit VGC?
- Wat kan de VGC in die verschillende fases doen vanuit welzijnsoogpunt, om te helpen bij de onmiddellijke opvang, doorverwijzing, psychologische bijstand.
- Op welke manier kan het CAW in de drie verschillende fases actief zijn tav de Oekraïense vluchtelingen? Onder andere door het aanbod van slachtofferhulp? Zal de equipe versterkt worden? Wordt hierover overleg gepleegd met Vlaams Minister van Welzijn Beke?

Els Rochette

Datum van indiening: 23 maart 2022

Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De tweetalige lerarenopleiding kleuter- en secundair onderwijs

Geacht collegelid,

In Brussel organiseren de Erasmushogeschool Brussel (EhB) en de Haute École Francisco Ferrer (HEFF) een tweetalige lerarenopleiding voor leerkrachten lager onderwijs met financiering van de VGC. Daardoor kunnen leerkrachten zowel in het Nederlands als in Franstalige lagere scholen lesgeven. Het is intussen het vijfde academiejaar waarin het traject loopt. Voor de studenten aan de EhB is Frans als tweede taal een verplicht vak, in de Franstalige opleiding is Nederlands dat niet. Het aantal studenten in de opleiding aan de EhB stijgt jaar na jaar. Aan de HEFF schreven zich net zoals vorig jaar 18 studenten in, maar op een groter aantal studenten (60 tegenover 49) wat dus procentueel een daling is.

Tijdens het laatste debat over dit thema, op 19 november 2021, hebt u een overzicht gegeven van de doelstellingen die beide hogescholen dit jaar voor zichzelf gezet hebben, alsook de acties en initiatieven die in dat kader worden opgestart. Het meest uit het oog springende is de uitbreiding van de werking van de tweetalige lerarenopleiding naar trajecten voor zijinstromers en naar de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs. Ook wordt de tweetalige lerarenopleiding verankerd in de educatieve bachelor lager onderwijs: in het kader hiervan wordt de didactiek van het meertalig onderwijs onderschreven door bv. het principe van tweetalige lessen en *Content and Language Integrated Learning* (CLIL) uit te breiden naar nieuwe onderwijsvakken zoals Wiskunde en Wereldoriëntatie waardoor meer HEFF- en EhB-docenten in het traject meestappen. Er zijn nog andere acties: zo heeft HEFF een nieuw opleidingsonderdeel '*Le Néerlandais en musique*' toegevoegd aan het curriculum met als doel de uitspraak, prosodie, vlotheid en accent via ritme en muziek van de taal te verbeteren. De Franstalige hogeschool neemt ook een aantal initiatieven om het Nederlands in hun opleidingen te valoriseren, waaronder de verplichte deelname aan een extern taalexamen Nederlands niveau B2+ en de uitreiking van een certificaat "*le Certificat Néerlandais Langue Seconde en Langue d'Immersion*".

Ik wil nog even dieper ingaan op de uitbreiding van de werking van de tweetalige lerarenopleiding naar de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs. In de projectaanvraag van het actieplan academiejaar 2021-2022 las ik een opvallend element. De opleidingshoofden van de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs hebben hun bezorgdheid geuit dat het Nederlands zou lijden onder meertalig werken omdat het Nederlands voor sommigen nu al een uitdaging is. Bij HEFF was er begrijpelijk minder bezorgdheid over het niveau Frans van de studenten.

Daarom had ik graag volgende vragen gesteld:

- Kan u een voorlopige evaluatie geven van de acties en initiatieven die sinds dit academiejaar in beide hogescholen lopen? Hoe verloopt het opleidingsonderdeel '*Le Néerlandais en musique*'? Hoeveel studenten zullen dit jaar het verplicht extern taalexamen Nederlands niveau B2+ afleggen?
- Hoe verlopen de trajecten voor zijinstromers? Hoeveel hebben zich ingeschreven aan elke hogeschool?

- Kunt u de tweetalige lerarenopleiding in de educatieve bachelor kleuter- en secundair onderwijs toelichten? Op welke manier verschilt het van de tweetalige lerarenopleiding voor de studenten lager onderwijs? Over hoeveel studenten gaat het dit academiejaar in elke hogeschool? Hoe wordt er in de opleidingen rekening gehouden met het feit dat voor studenten aan de EhB het Nederlands soms nog een uitdaging is?

Met de meeste hoogachting,

Gilles Verstraeten
Raadslid VGC

Datum van indiening: 23 maart 2022

Vraag om uitleg van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: Financieringsproblemen in de kunstensector

De voorbije weken hoorden we verschillende noodkreten uit de sector wat betreft de financiering van culturele organisaties binnen het Kunstendecreet. Door de opeenvolgende niet- of slechts gedeeltelijke indexering van de middelen verloor de sector de voorbije jaren al veel koopkracht. Ook de budgetten die voorzien zijn binnen de nieuwe indienronde voor werkingsubsidies betekenen opnieuw een reëel verlies voor de sector.

Voor een gemiddelde kunstorganisatie vormen de Vlaamse subsidies 40 % van hun inkomsten. Deze middelen functioneren als hefboom om 60 % andere inkomsten te genereren. Door de coronacrisis zijn die eigen inkomsten echter drastisch gedaald. Hierbij komt nu een extreme stijging van de energieprijzen en een algemene inflatie, wat de financiële kopzorgen van de sector alleen maar vergroot.

Ook in het superdiverse Brusselse cultuurlandschap zijn veel organisaties afhankelijk van Vlaamse subsidies. Ik hoef hier niet te herhalen hoe belangrijk de kunstensector is voor onze samenleving door te zorgen voor verbinding, steun en verlichting. En dat het net deze sector is die onder de Covid-19-crisis zeer hard te lijden heeft gehad, en nog steeds de gevolgen voelt.

Er is dringend een herstel van de koopkracht en een investering in de toekomst van de sector nodig.

Beseffende dat de grootste hefbomen om de cultuursector te steunen op Gemeenschaps- en dus Vlaams niveau liggen, wil ik u toch graag de volgende vragen stellen:

- Bent u op de hoogte van de noodkreten uit de sector, en heeft u die op Brussels niveau ook meegekregen?
- Heeft u overleg gepland met de Vlaamse verantwoordelijke minister hierover?
- Wat kunt u binnen uw bevoegdheden op VGC-niveau op korte en langere termijn doen om de sector ademruimte te bieden?

Alvast bedankt voor uw antwoorden.

Datum van indiening: 23 maart 2022

Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De organisatie van sportkampen en jeugdactiviteiten tijdens de paasvakantie

Geacht collegelid,

De paasvakantie staat voor de deur. Het belooft een vakantie te worden zonder beperkingen en hopelijk zonder zorgen en veel zon. De voorbije twee jaren was het immers geen sinecure om dergelijke activiteiten en kampen te organiseren – en dat is een understatement.

Op de websites van Aximax, de gemeenschapscentra en de VGC-Sportdienst zie ik tal van activiteiten en dat stemt me gelukkig. Maar bij het sportaanbod merk ik dat de VGC-Sportdienst opnieuw zo'n 18 sportkampen organiseert. Dat staat nog steeds in schril contrast met het aanbod dat voorzien was voor de paasvakantie in 2020, die om evidente redenen niet kon doorgaan. Toen was er immers sprake van meer dan 80 kampen.

Daarnaast stel ik vast dat opnieuw slechts een gemeente een evenement organiseert met steun van de VGC. Die laatst verleent nochtans subsidies aan gemeenten die een jeugd- of sportkamp willen organiseren. Het is toch ontstellend elk jaar te moeten vaststellen dat de gemeenten geen gebruikmaken van die subsidies. Ik roep het collegelid nogmaals op om alle Nederlandstalige schepenen attent te maken op het aanbod, zodat elke gemeente minstens een Nederlandstalig sportkamp kan organiseren.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Hoe verliepen de inschrijvingen? Wat is de totale capaciteit van het sportieve aanbod voor de paasvakantie? Hoeveel plaatsen zijn er te kort?
- Hoeveel sportclubs en/of -federaties organiseren sportkampen?
- Ondervinden organisatoren van sportkampen en jeugdactiviteiten mogelijks moeilijkheden om voldoende animatoren, (sport)begeleiders en monitoren aan te werven? Zijn er op dat vlak bezorgdheden?
- Zijn er nog andere gemeenten – buiten Ganshoren – die ook sportkampen organiseren en daarvoor gesubsidieerd worden door de VGC? Welke stappen heeft het collegelid sindsdien genomen om meer gemeenten te overtuigen een sportkamp te organiseren?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

Datum van indiening: 9 maart 2022

Mondelinge vraag van mevrouw Lotte Stoops aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De oprichting van een eengemaakt loket voor Brusselse cultuurspelers en kunstenaars

Een studie van de VUB en *hub.brussels*, die onlangs gepubliceerd werd, concludeerde dat bijna een vierde van de Belgische banen in de culturele en creatieve sectoren zich in Brussel bevindt. Het is een meer dan belangrijke motor van de Brusselse economie. Het gaat om de audiovisuele sector, maar ook reclame, design, pers, architectuur, kunst... In 2018 zorgden ze voor meer dan 3 miljard euro netto toegevoegde waarde, 3,8 procent van de Brusselse economie. De culturele en creatieve sectoren vormen samen de tweede grootste werkgever van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Reden te meer dus om vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest goed uit te werken hoe we de verantwoordelijkheid over deze sector kunnen optrekken, deze beter en meer te ondersteunen.

1/4 van de Belgische cijfers zijn dus in Brussel te vinden, en net in Brussel zijn kunstenaars en organisaties vaak het slachtoffer van de wirwar aan beleidsniveaus.

Het Bestuursakkoord 2019-2024 van de VGC geeft aan dat het zal meewerken aan de oprichting van een eengemaakt cultuurloket dat een uniek en duidelijk aanspreekpunt is voor kunstenaars in Brussel. Dit kan een grote meerwaarde betekenen, zeker voor een sector die zeer veel geleden heeft onder de coronacrisis.

Op andere beleidsniveaus zoals het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Franse Gemeenschap staan er gelijkaardige passages in het Regeerakkoord over de oprichting van een eengemaakt tweetalig cultuurloket voor Brusselse cultuurspelers.

Ik heb de volgende vragen:

- Hoe ziet u de rol van de VGC in de verdere vormgeving en oprichting van een eengemaakt Brussels cultuurloket?

Tijdens de Interministeriële Conferentie rond cultuur die plaatsvond op 14 juli 2020 is afgesproken dat er een werkgroep zou komen om een studie op te maken over een cultuurloket als gecentraliseerd informatiepunt voor de sector.

- Was u hierbij betrokken? Hoe staat het met de vorderingen van deze werkgroep en de studie die opgemaakt zou worden? Wat zijn de aanbevelingen? Bestaat deze werkgroep nog steeds?
- Wat is op dit moment de vooropgestelde tijdslijn voor de oprichting van het cultuurloket?
- Heeft er recent nog overleg plaatsgevonden met de andere beleidsniveaus hierover en wat was hiervan het resultaat?
- Zijn er nog collega's van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betrokken?

- Op welke manier is de culturele sector al geconsulteerd geweest of wordt dit in de toekomst georganiseerd?

Alvast bedankt voor uw antwoorden.

Datum van indiening: 30 maart 2022

Actualiteitsvraag van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, en aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: zwemlessen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs

Mijnheer het Collegelid,

Deze week berichtte De Standaard over de zwemclub 'De Badlakens' uit Laken. Een opgemerkt initiatief van bezorgde ouders die tot de conclusie kwamen dat hun kinderen onvoldoende leren zwemmen op school. Een rondvraag bij 139 scholen in Brussel toonde immers ook aan dat lagereschoolleerlingen gemiddeld maar acht uur zwemmen per schooljaar. Een van de vrijwilligers bij de 'De Badlakens' verwoordde het als volgt: "Op school kun je niet meer leren zwemmen. Kinderen die zich buitenschoolse lessen kunnen permitteren, halen dat nog in. Maar wat met de rest? Zwemmen dreigt een vaardigheid voor de middenklasse te worden."

Vandaar dat ik u graag volgende vragen stel:

- Deelt u de analyse zoals die gemaakt wordt in het artikel?
- Welke initiatieven gaat u nemen om ervoor te zorgen dat zwemlessen niet verder in het gedrang komen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel?
- Wat wordt er ondernomen om de capaciteit inzake zwembadinfrastructuur uit te bouwen? Met welke overheden bent u hierover in overleg?
- Hebt u zicht op de waar de grootste noden zich stellen? Hoeveel vacatures staan er open voor zwemleerkrachten of leerkrachten LO en voor welke scholen laat het tekort aan infrastructuur zich het felst voelen?

Ik dank u alvast voor uw antwoorden.

Bianca Debaets

Datum van indiening: 31 maart 2022

Actualiteitsvraag van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: de ingekorte schoolvakanties in het Brussels Nederlandstalig onderwijs

Geacht collegelid,

Zoals u wel weet start het Franstalig onderwijs deze zomer met een twee weken kortere zomervakantie. In de pers (Bruzz, 28/03) lezen we dat Vlaamse leerkrachten die hervorming niet zien zitten. Ruim zeventig procent van de leraren in het Nederlandstalig onderwijs wil niet dat de zomervakantie ingekort wordt. Dat blijkt uit een bevraging van de christelijke onderwijsvakbond. Maar in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is er wél animo voor een andere indeling van het schooljaar.

Die enquête kwam er als reactie op het besluit van de Franse Gemeenschap om de schoolvakanties op een nieuwe manier in te delen. De zomervakantie wordt twee weken korter en de andere vakanties iets langer, waardoor er een schooljaar wordt gevormd dat uit gelijke blokken lestijd bestaat, met vier vakanties van telkens twee weken.

Bij Brusselse leerlingen die het Nederlands niet spreken als moedertaal gaat de kennis van de schooltaal achteruit tijdens lange zomervakanties. Leerkrachten zijn vaak de eerste maand vooral bezig met het herhalen van de lesstof van het voorgaande jaar. Tot op zekere hoogte hoort dat erbij, maar de lange vakanties maken het niet beter. Onderwijsexperts zijn het over het nut van deze hervorming met elkaar eens. Een te lange onderbreking in de zomervakantie heeft een impact op de meest kwetsbare kinderen. Dat gegeven staat algemeen gekend onder 'summer learning loss'.

Uzelf bent ook voorstander van een hervorming van de schoolvakanties. Het is belangrijk dat deze discussies wordt gevoerd in het belang van de ouders en de leerlingen. Eind vorig jaar heeft ook de raad van bestuur van het Gemeenschapsonderwijs na bevragingen bij ouders, leerkrachten en directies besloten dat het model voor de vakanties van de Franse Gemeenschap ook voor Vlaanderen het ideale scenario is.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Is er een gevolg gegeven op de bevraging van het gemeenschapsonderwijs bij de andere netten specifiek betreffende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel?
- Dikwijls hebben families, leerlingen die schoollopen in het Franstalig als in het Nederlandstalig onderwijs, kunnen wij in het Brussels gewest zelf een beslissing nemen om eventueel mee aan te sluiten bij de verkorte zomervakantie-regeling?
- Heeft u over deze situatie al overleg gehad met uw Vlaamse collega minister? Zo ja, welke conclusies zijn hieruit voortgekomen?

Vriendelijke groeten,

Brussels parlements lid
Khadija Zamouri

Datum van indiening: 31 maart 2022

Actualiteitsvraag van mevrouw Cieltje Van Achter aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: de uitbreiding van de bevoegdheden van de Waalse Kinderrechtencommissaris tot het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Geachte mevrouw collegevoorzitter,

Woensdag keurde het uitgebreid bureau van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement de oprichting van een interparlementaire commissie goed voor de bespreking van een ontwerp van gezamenlijk decreet en ordonnantie van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie tot instelling van een gemeenschappelijke Kinderrechtenverdediger. Dit ontwerp breidt de bevoegdheden van de Waalse Kinderrechtenverdediger uit tot aangelegenheden die vallen onder de bevoegdheid het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. **Er is hier sprake van een Franstalig onderonsje: de Vlaamse Gemeenschap wordt zelfs geen enkele keer vermeld in het gehele document! Brussel heeft nochtans 2 gemeenschappen actief op haar grondgebied. En van een Brusselse kinderrechtencommissaris zou je toch verwachten dat deze de beide gemeenschappen betreft.**

Graag had ik u hieromtrent de volgende vragen gesteld.

- 1. Waarom hebben jullie als collegeleden, die de Vlaamse gemeenschap in Brussel vertegenwoordigen, ingestemd met een Brusselse Kinderrechtencommissaris op Franstalige leest?**
- 2. Werd er in het kader van de totstandkoming van dit ontwerp contact opgenomen met de Vlaamse gemeenschap en/of met de Vlaamse kinderrechtencommissaris?**

Alvast bedankt voor uw antwoorden.